

JOHANN SEBASTIAN BACH

84. KANTÁTA – „ICH BIN VERGNÜGT”

SZOPRÁN SZÓLÓKANTÁTA

Fordította Vashegyi György

I. ÁRIA

Ich bin vergnügt mit meinem Glücke,
Das mir der liebe Gott beschert.
Soll ich nicht reiche Fülle haben,
So dank ich ihm vor kleine Gaben
Und bin auch nicht derselben wert.

Boldog és elégedett vagyok sorsommal,
Melyet kedves Istenem ajándékoz nekem.
Bár nem vagyok gazdag, annál
Inkább hálát adok minden kis adományért,
Hiszen még arra sem vagyok méltó.

II. RECITATIVO

Gott ist mir ja nichts schuldig,
Und wenn er mir was gibt,
So zeigt er mir, dass er mich liebt;
Ich kann mir nichts bei ihm verdienen,
Denn was ich tu, ist meine Pflicht.
Ja! wenn mein Tun gleich noch so gut geschienen,
So hab ich doch nichts Rechtes ausgericht'.
Doch ist der Mensch so ungeduldig,
Dass er sich oft betrübt,
Wenn ihm der liebe Gott nicht überflüssig gibt.
Hat er uns nicht so lange Zeit
Umsonst ernähret und gekleidt
Und will uns einsten seliglich
In seine Herrlichkeit erhöhn?
Es ist genug vor mich,
Dass ich nicht hungrig darf zu Bette gehn.

Isten semmivel sem az adósom,
S amikor kapok Tőle valamit,
Szeretete jeléül adja nekem;
Nem érdemelhetek ki Nála semmit sem,
Hisz amit teszek, kötelességem csupán.
Igen! bármily dicséretesének tűnhet is tettem,
Valójában még semmi igazán jót nem cselekedtem.
Csakhogy az emberfia olyan türelmetlen,
Hogy gyakran amiatt is elégedetlenkedik,
Ha Isten nem ad neki fölöslegesen sokat.
Pedig oly hosszú időn át nem
Táplált és ruházott minket ingyen e földön?
S nem akar-e minket egy boldog napon
Égi fenségével is megajándékozni?
Elég hát számomra,
Ha nem éhséggel kell nyugovóra térnem.

III. ÁRIA

Ich esse mit Freuden mein weniges Brot
Und gönne dem Nächsten von Herzen das Seine.
Ein ruhig Gewissen, ein fröhlicher Geist,
Ein dankbares Herze, das lobet und preist,
vermehrte den Segen, verzuckert die Not.

Örömmel eszem kevés kenyereimet
És nem sajnálom felebarátomtól az övét.
A tiszta lelkiismeret, a boldog lélek,
A hálatali szív (mely dicsér és magasztal)
Megsokszorozza az áldást, megédesíti a szükségét.

IV. RECITATIVO

Im Schweiß meines Angesichts
Will ich indes mein Brot genießen,
Und wenn mein Lebenslauf,
Mein Lebensabend wird beschließen,
So teilt mir Gott den Groschen aus,
Da steht der Himmel drauf.
O! wenn ich diese Gabe
zu meinem Gnadenlohne habe,
So brauch ich weiter nichts.

Arcom verejtékével
Akarom hát kenyerem megízlelni,
És amikor majd életem pályája
Esti órájához érkezik,
Istentől akkor megkapom a garast,
Mely az Ég képével ékes.
Ó, bárcsak ez a nagy adomány
Lehetne kegyelmi jutalmam:
Ha így lesz, másra nincs szükségem.

V. KORÁL (KÓRUS)

Ich leb indes in dir vergnüget
Und sterb ohn alle Kümmernis,
Mir genüget, wie es mein Gott füget,
Ich glaub und bin es ganz gewiss:
Durch deine Gnad und Christi Blut
Machst du's mit meinem Ende gut.

Így hát Tebenned örvendezve élek,
És halok is majd, minden keserűség nélkül,
Megelégedek azzal, amit Isten nekem rendel.
Hiszem, sőt egész biztosan tudom:
A Te kegyelmed és Krisztus vére által
Engeded, hogy jó véget érjek.